

Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam, ook bekend als Klinkerfonds, activiteiten in de eerste helft van 2024

Beste donateur,

Graag sturen we u weer een halfjaarbericht. U verwacht van ons geen uitgebreide behandeling van de landelijke situatie. Een ministerie van Asiel en Migratie onder leiding van een minister die asielzoekers ziet als de oorzaak van zo ongeveer alle grote problemen in dit land, dat kan onmogelijk goed gaan. Wij houden ons hart vast. Maar stoppen met ons werk is geen optie. Het Detentiecentrum Rotterdam zit nog steeds vol en daarbuiten zijn nog meer mensen met en zonder verblijfsstatus die hulp nodig hebben. Een klein aantal daarvan kunnen wij helpen.

Cultuurverandering in het detentiecentrum

In de laatste tien jaren heeft zich in het Detentiecentrum Rotterdam een merkbare cultuurverandering voltrokken. Dit wordt hieronder geschetst door een bezoeker/vrijwilliger. De tekst is een verkorte versie van een bijdrage aan de wake van 2 juni jl.

‘Het eerste contact was een kennismakingsgesprek met de geestelijke verzorging. Er volgde een rondleiding door het gebouw: de bibliotheek, een crearuimte, de sportzaal, ontmoetingsruimten voor de ingesloten en de kerkzaal. Er werden binnen de toegestane mogelijkheden allerlei activiteiten voor de ingesloten georganiseerd. Zo waren er bv. Bijbelstudies, gespreksgroepen en er werd weleens een film gedraaid. Ook kwamen er en muziekgroepen van buiten voor de ondersteuning van de zang tijdens de kerkdiensten. De geestelijk verzorgers spraken met grote bewogenheid over de mensen die hier waren vastgezet. Het was duidelijk, men spande zich in om er voor de ingesloten te zijn. Hoe de uiteindelijke uitspraak over hun toekomst ook zou zijn: hier werden de ongedocumenteerden gezien. Er werd voortdurend naar mogelijkheden gezocht om hen te helpen. Zo werden ook landelijke vrijwilligersorganisaties benaderd die van dienst konden zijn bij eventuele terugkeer naar het land van herkomst. Er was een goede communicatie over en weer.

Langzamerhand kwam er een kentering. Oorzaak? Daar kunnen we naar gissen. Voor de bezoeker/vrijwilligers werd het inchecken lastiger, steeds tijdrovender en soms onaangenaam. Daarnaast kwam er een voortdurende wisseling van baliemedewerkers en beveiligers. De controles werden strenger, de regels tot aan het absurde aangescherpt. Van de ingesloten begrepen we dat er van al de activiteiten die er in het verleden waren, nauwelijks meer sprake is. Vrijwel hele dagen zit men op cel. Verzoeken om bezoek door een vrijwilliger kwamen op een gegeven moment niet meer door via de geestelijke verzorging. Gelukkig nam het Meldpunt Vreemdelingendetentie deze taak over.

Zou de verandering die zich voltrok, te maken kunnen hebben met een veranderd mensbeeld dat hierbinnen mogelijk wordt uitgedragen? Het is maar een vraag. Ik wil dit illustreren met een shockerend voorbeeld dat ik enige tijd geleden heb meegemaakt. Er was een ingeslotene die ik al maandenlang wekelijks bezocht. Zo ook die bewuste dag. Ik was door de controle heen en zat in de volgende wachtruimte te wachten en te wachten. Achter de glazen wand zaten twee bewakers achter computerschermen. Zij moesten mij halen wanneer de persoon in kwestie in de bezoekeruimte was gearriveerd. Ik wachtte dus, klopte maar eens op de glazen wand, zo van: Komt er nog wat van? Dit gaat allemaal van de bezoektijd af. ‘Hij is nog niet naar beneden gekomen’, zei men mij. ‘Doe daar wat aan’, zei ik. Dit herhaalde zich een paar keer. Uiteindelijk kreeg ik te horen: ‘Die persoon is niet meer in het gebouw.’ ‘Waar is hij dan?’

‘Ja, daar mogen wij u geen mededelingen over doen’, kreeg ik als antwoord. Ik protesteerde: ‘Ik heb deze persoon maanden bezocht, dan mag ik toch wel weten wat het vervoltraject is?’ Toen kwam het voor mij onthutsende antwoord: ‘Hij is op transport gezet.’ Herkent u deze terminologie uit een zwarte periode van onze geschiedenis? Over de persoon in kwestie heb ik nooit meer wat vernomen.’

Na deze sombere schets gelukkig toch een positieve slotnoot. Later in juni was er een rondleiding door het detentiecentrum voor medewerkers van het Meldpunt Vreemdelingendetentie en twee van onze bezoekvrijwilligers. De onwijs lastige wijze van bezoek vragen werd besproken. Er werd een manier gevonden om de procedure te vereenvoudigen. De ingeslotenen hoeven niet meer de volledige naam van hun bezoeker correct gespeld (terwijl de meeste het Nederlands niet machtig zijn) door te geven. Ze kunnen die voortaan overnemen vanaf een lijst. Een lichtpuntje.

Onderdak voor twee mensen met problemen met verblijfsstatus

We hebben jarenlang de beschikking gehad over twee appartementen van een zeer welwillende eigenaar, wij hebben die om niet mogen gebruiken. We konden er 3 tot 5 mensen huisvesten. Bijna alle mensen die er woonden, kregen uiteindelijk een verblijfsvergunning. Sinds vorig jaar beschikken we weer over een appartement waarin we twee mensen een fatsoenlijk onderdak kunnen geven. We huren deze woning van een commerciële verhuurder. Nu komen wel alle kosten voor onze rekening. De gebruikers betalen mee naar draagkracht en we worden financieel gesteund vanuit een kerkelijke gemeente.

Gezinsgeluk, maar nog steeds geen status

In 2020 schreven we over de heer T. uit Myanmar dat een verblijfsvergunning voor hem nu toch echt aanstaande was. Die voorspelling is niet uitgekomen. Nadat T. in 2012 werd geklinkerd vanuit het detentiecentrum kreeg hij jarenlang onderdak bij het ROS. T. was (en is) onuitzetbaar. Hij vertelde zijn vluchtverhaal op de EUR, mocht daar soms colleges volgen en ging er op de foto met burgemeester Aboutaleb. Hij kreeg een relatie met een Afghaanse asielzoekster. Zij kreeg een verblijfsvergunning, een woning in Nijmegen en een baan aan de Wageningen Universiteit. Hij volgde haar naar Nijmegen. Ze kregen twee kinderen. Die dragen zijn achternaam. Maar een verblijfsvergunning wordt hem nog steeds niet gegund. IND: de toekomst van deze man ligt in Nederland en hij popelt om zijn bijdrage te kunnen gaan leveren aan onze samenleving.

ANBI-status, officiële gegevens

We zijn erkend als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI): RSIN-nummer 8528.16029. Voor u betekent dit dat uw giften fiscaal aftrekbaar zijn. Helaas wil het nieuwe kabinet wel gaan snijden in deze regeling. U kunt hiertegen protesteren via www.reddegiftenaftrek.nl.

Ons KvK-inschrijvingsnummer is 57971412.

Onze website www.bezoekgroep.eu is onlangs vernieuwd. Hierop vindt u o.a. het financieel overzicht over 2023 en voorgaande jaren en onze halfjaarverslagen vanaf 2015.

Ons rekeningnummer bij Triodos Bank is **NL94 TRIO 0197 6649 46**, t.n.v. Bezoekgroep Asielzoekers Rotterdam. De penningmeesters zijn te bereiken via penningmeesterBAR@live.nl.

Het secretariaatsadres is Leendert Butterstraat 44, 3062 XN Rotterdam, info@bezoekgroep.eu.

Wilt u **bij een verhuizing of andere wijziging een berichtje sturen** naar een van bovenstaande mailadressen? Op bankafschriften staan vanwege de privacywetgeving geen adresgegevens meer. Ook kunt u een mailtje sturen als u dit verslag **liever via e-mail** ontvangt dan per post, of andersom.

Onze dank!

Wij danken u weer voor alle hulp en steun die wij van u mochten ontvangen. Daardoor kunnen wij doorgaan met onze steun aan medemensen die in ons land veiligheid, werk en geluk zochten. Geen hoofdlijnenakkoord en geen nep-asielcrisis zal kunnen voorkomen dat mensen in het veilige West-Europa hun heil zoeken.

Met vriendelijke groet, namens de bezoekgroep,

Henk van Drunen